

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

www.angp-hb.co.za

info@angp.co.za

Albania - Heart Book

ZEMRA E NJERIUT

Copyright ANGP

COPYRIGHT

ISBN 1 - 874934 - 03 - 7

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)
(Reg. No. 1961/001798/08)

Zemra e njeriut

Vepra e Zotit ose aktiviteti i satanait

Duke lexuar këtë librezë të lutem që gjithmonë të kesh në mendje që kjo është një pasqyrë në të cilën do të mundesh të shikosh vetveten. Pa marrë parasysh se je pagan ose i krishterë, besimtar apo renegat, do të shikosh ashtu sikur dhe ty të shikon Zoti çfarë i kap syri, ndërsa Zoti shikon brenda në zemër. Perëndia nuk bën dallim njerëzish.

Satanai (djalli), është babai i të gjitha rrenave.

Ai është princi i territ dhe zoti i kësaj bote, i cili maskohet si engjëll i dritës, që të mund të mashtrorë njerëzit. Në kohën e sotme dhe në të kaluarën, ka pasur dhe ka shumë apostuj të rremë të cilët hiqen si apostuj të Krishtit. Nuk është çudi që dhe vetë Satanai, zoti i kësaj bote të shturur, duke u hequr si engjëll, verbon sytë dhe mendjen e njerëzve, kështu që njerëzit nuk shikojnë që zoti i puth, dhe se Krishti ka vdekur për shpëtimin e tyre. Pra, satanai, që gjithmonë gënjen, edhe në këtë rast na gënjen me paraqitjen e tij si engjëll (2. Kor. 11.13-14). Por ata që nuk besojnë dhe bëjnë faje, janë të vdekur për Zotin. Tek ata sundon fryma e zotit të kësaj bote (Efes. 1,2). Në se nuk iu hapen sytë e nuk shikojnë gjendjen tyre të humbur-shikojnë në shkatërrim të përhershëm. Ai që thotë: «Unë jam pa mëkat», mashtron vetveten (1. Gjoni 1,8). «Për këtë është dashur të vijë biri i Zotit që të shkatërrojë veprat e djallit» (1. Gjoni 3,8).

«Nënshtrojuni pra Zotit e kundërshtoni djallin dhe ai, do të ikë nga ju» (Jak. 4,7-8). Duke lexuar këtë librezë e duke i studiuar fotografitë e saj, do të mund të shikosh zemrën tënde. Lejo, o njeri, që të dërguarit e Zotit, që janë jashtë zemrës sate e presin, të shpjegojnë gjendjen e zemrës sate.

Prano ti mëkatet e fajet e tua dhe mos e moho qenien e tyre, sepse Fjala e Zotit na thotë: «Në se themi se nuk kemi faje, veten tonë mashtrorë dhe e vërteta nuk është tek ne. Nëse i pranojmë

fajet tona, atëherë Zoti që është besnik dhe i drejtë na i fal fajet tona dhe na pastron nga çdo padrejtësi» (Gjoni 1.8-9).

Në qoftë se je nën pushtetin e djallit ose të Zotit dhe vazhdon të veprosh nga të dyja anët, je fajtor. Pra, duhet të zgjedhësh, o njerën-o tjetrën. Në qoftë se jeta jote është e dhënë pas dëshirave rinore, mos e vërteto se kështu është, por kthehu nga Zoti. Ai ka për të të liruar me anë të Jezu Krishtit, i cili ka ardhur në këtë jetë që të shpëtojë fajtorët dhe të thyejë pushtetin e djallit e fajet tona. Ai është shpëtimtari dhe çliruesi ynë. Je afër Zotit të Shenjtë, i cili shikon gjithë fshehtësirat dhe mendimet e fshehta, i cili shikon veprat e jetës sate. Është e pamundur të mbulosh veprat e tua para Zotit, sepse Ai, «i cili ka formuar veshin, a nuk dëgjon? Dhe i cili ka krijuar syrin, a nuk shikon?» (Psalmi 94.9).

«Sepse sytë e Zotit, shikojnë nëpër Tokën e tij, që të tregojë fuqinë e vet para atyre që e kanë zemrën të hapur para Atij» (2. Ditari 16.9).

«Sepse sytë e tij janë të drejtuar në rrugët e njeriut dhe shikojnë hapat e tij. Nuk ka errësirë as hije të vdekjes ku mund të mbulohen ata të cilët bëjnë padrejtësi» (Job. 34.21-22).

«Por dhe vetë Krishti nuk i ka besuar se i ka njohur të gjithë» (Gjoni 2,24).

«Lum ai, të cilit i është falur mëkati (faji)». «Lum njeriu, të cilin Zoti nuk e fajëson dhe në shpirtin e të cilit nuk ka fare mashtrim (Psalmi 32.1-2) (Lexo edhe psalmin 51). Jezusi na thërret dhe sot: «Ejani këtu tek unë, të gjithë ju që jeni të munduar dhe të ngarkuar dhe unë do t'ju shlodh» (Mateu. 11.28-30).

Tregim në dhjetë fotografi

Fotografia e parë

Kjo fotografi na tregon zemrën e një njeriu (ose gruaje) të papërtërirë, mondan, që Bibla e përcakton mëkatar, i cili

udhëhiqet nga fryma e kësaj bote, nga dëshirat dhe pasionet e trupit.

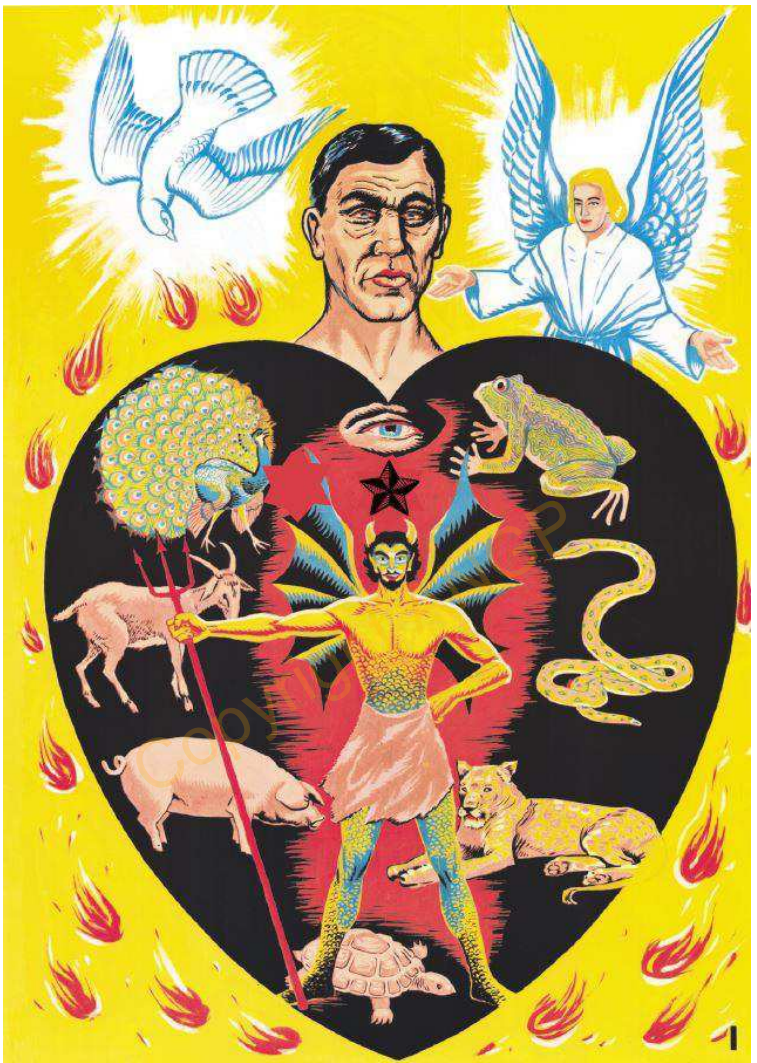
Kjo është pamja reale e asaj zemre, ashtu siç e shikon Zoti. Sytë e skuqur tregojnë se është i dehur ashtu si thuhet në Prov. 23.299-33. «Për kë janë 'ah' – et, për kë janë 'obobo' – të? Për kë grindjet? Për kë ankimet? Për kë plagosjet pa arsye? Për kë sytë e skuqur? Për atë që rri gjatë afër verës, për ata që shkojnë të shijojnë verën e droguar. Mos e shiko verën kur kuqëlon, kur shkëlqen në gotë dhe kalon shpejt poshtë! Në fund ajo të kafshon si gjarpëri dhe të shpon si përbindëshi. Sytë e tu do të shikojnë gjëra të çuditshme e zemra jote ka për të folur pa mend.» (Prov. 23.29-33).

Në këtë fotografi poshtë kokës së njeriut shihet zemra në të cilën banojnë shumë kafshë të llojeve të ndryshme, të cilat paraqesin mëkatet e ndryshme, sepse zemra është vendi i mëkateve tona. Zoti nëpërmjet gojës së profetit Jeremi na thotë: «Zemra është mashtruese dhe shumë e mbrapshtë, kush dëshiron ta njohë?» (Jer. 17.9). Dhe Jezusi e konstaton këtë dhe thotë: «Sepse prej mbretërisë së zemrës së njeriut dalin mendimet e këqija si ndyrësia; kurvëria; vrasja; vjedhja; lakmia, ligësia; pija; mëndjemadhësia; marrëzia; etj. Gjithë këto të këqija dalin nga brenda dhe e ndyjnë njeriun...» (Marku 7.21-23).

1. Palloi

Çdo njeriu i pëlqen bukuria e palloit, por këtu, në zemrën e njeriut ai paraqet mëkatin e murrjes. Luciferi, mbrojtësi Kerubin, ndriçuesi i dikurshëm i Zotit, lajmëtari i Zotit, ka rënë në këto të meta, e kështu është bërë armiku i Zotit-djall (Isai 14.9-17), (Ezehijel 28.12-17).

Murrja ka ardhur nga thellësia e Ferrit (skëterrës), dhe shfaqet në mënyra të ndryshme. Disa njerëz krenohen me pasurinë e tyre, diturinë, veshjen sipas modës, me anë të së cilës paraqesin trupat e tyre në mënyrë të turpshme, me zbukurime, varëse,

1. Zemra e mëkatarit.

unaza të çmueshme etj. siç është shkruar tek Isai (3.17-24). Disa mburren me stërgjyshërit e tyre, me kombësinë e tyre, me kulturën e tyre, me sportin, duke harruar se «Zoti kryelartëve u kundërvihet dhe të përulurve u jep bekim» (Pjetri 5.5). Zoti e kundërshton mburrjen dhe madhësitinë (Prov. 8-13). (Mëndjemadhësia vjen para humbjes, ndërsa mburrja përpara shkatërrimit) (Prov. 16.18).

2. Cjapi

Paraqet epshet trupore, imoralitetin, kurvërinë. Këto janë shtuar aq shumë sidomos në ditët e sotme sa që duhet të pranojmë të vërtetën e fjalëve të Krishtit i cili afërsisht para 2000 vjetve ka thënë që ditët e fundit do të jenë si ditët e Sodomës e të Gomorrës¹. «Fryma moderne» ka përfshirë jo vetëm meshkuj e femra, por ka hyrë dhe në shtëpitë e njerëzve fetarë, në institucione, në shkolla e në kolegje studentore; gjithashtu kjo farë korrupsioni është hedhur pacipërisht e djallëzisht në zemrat e njerëzve me anë të kinematografisë, teatrit, televizionit, botimeve pornografike dhe me shumë mënyra të tjera, kështu që atë që Zoti e quan mëkat-sot e quajnë «moral bashkëkohor». Miliona njerëz të rinj e formojnë kuptimin e jetës ideale në bazë të kinemasë e të romanëve, e kështu më vonë gjinden të turpëruar e të penduar. Artistët dhe artistet imorale që janë të dhënë mbas kësaj jete, bëhen heronjtë e brezit të ri. Gjithashtu edhe shumë salla vallzimi shpesh herë janë bërë vende ku kryhen lloj lloj imoralitetesh. Heronjtë e dëlirësisë sikurse kanë qenë Jozefi dhe të tjerët (Gjeneza 39), tani huk merren më si shembull. Kështu edhe një Zulu² i pagdhëndur i cili nuk do të nguronte të dënonte me vdekje atë që bën imoralitet, do mund t'i mësonte diçka rinisë

¹ Sodoma e Gomorra dy qytete plot me mëkate, që përmenden në Bibël. Dy qytete që kanë pasur imoralitet dhe nuk besonin te Zoti. Mbas kësaj Zoti i shkatërroi këto me zjarr të dërguar nga qielli.

² Zulu: popull primitiv në Afrikën e Jugut.

sonë të civilizuar, e të çohet kundra nesh ditën e gjyqit. Zoti na mëson që të mos luajmë me imoralitetin, por të largohemi prej tij. «Çdo mëkat të cilin bën njeriu është jashtë trupit, por kurvërimi mëkaton kundra trupit. Nuk e dini ju që trupi i juaj është vepra e Zotit që jeton tek ju? E që ai jua ka dhënë dhe nuk e keni pasur?» (1. Kor. 6.18-19).

«Në se dikush e prish veprën e Zotit, atë do ta vrasë Zoti, sepse tempulli i Zotit është i shenjtë dhe ky tempull jeni ju» (1. Kor. 3.17).

3. Derri

Paraqet mëkatin e dehjes dhe të grykësisë. Është një kafshë e ndyrë e cila ha çdo gjë pa marrë parasysh a është e pastër apo e pisët. Gjithashtu edhe një zemër e papastruar kapërdin një propozim të ndyrë, shprehje të ndyra, fotografi të ndyra, literaturë të ndyrë etj. Trupi i kushtuar veprës së Zotit të gjallë, prishet me ushqimin e ndyrë, me mësimet e ndyra, siç janë: pija, pirja e duhanit, përdorimi i opiumit (drogës), gjëra që, kohët e fundit, janë përhapur shumë si kurrë më parë.

Vetëm fuqia e Zotit mund të të çlirojë e të të shpëtojë nga fuqia e djallit. Kështu një shumicë njerëzish janë lëshuar e pijnë duhan brënda ndërtesave kishtarë, duke e konsideruar këtë si një gjë të zakonshme, dhe me tymin e qelbur ata prishin atë që është vepra e Zotit (trupin e tyre).

«Nuk e dini se jeni vepra e Zotit dhe se shpirti i tij qëndron tek ju?». «Kush e prish veprën e Zotit edhe Zoti do ta shkatërrojë atë» (1. Kor. 3.16-17; 6.18-19).

Njeriu është përherë llupës dhe i pangopur në sytë e Zotit. Ne hamë për të jetuar, dhe jo të rrojmë për të ngrënë. Lakmia nuk mund të mbarojë edhe kur është e ngopur, ajo bërtet gjithmonë: «Ma jep, Ma jep»; «akoma, akoma!».

Sipas ligjit (thuhet në testamentin e vjetër të Biblës) lakmuesi dhe pijaneci duheshin goditur me gurë (Deut. 21.18-21). «Sepse i pangopuri dhe pijaneci varfërohen, dhe të tjerët i veshin me xhingla». «Kush shoqërohet me hasmin, e tij, turpëron babain e vet». Pijet e këqija as që duhet t'i permendim. Pija, është e njohur dhe pëlqehet. Zoti me fjalën e tij na thotë që pijaneci nuk do ta gëzojë mbretërinë e Zotit. Pija nuk është ushqim. Ajo është pije e vdekur e cila të trullos dhe i bën njerëzit të çmendur. Bëhen të pamoral, bëjnë vrasje, të cilat pa pijen nuk do t'i kishin bërë. «Qesharake është vera vikamë e pije e fuqishme, nuk është i mençur asnjëri, që prej saj dehet» (Prov. 20.1).

Ata që prodhojnë dhe shesin pije të ndryshme janë gjithashtu mëkatarë ndaj Zotit, sepse Zoti thotë: «Të mjerë ata të cilët bëhen të fortë duke pirë verë, dhe trima në përzjerjet e pijeve» (Isai 5.12).

Mos i besoni: «As lakmuesit, as kryelartit, as kurvarit, as homoseksualëve, as hajdutëve, as pijanecëve, se asnjëri nga këta nuk do ta gëzojë mbretërinë e Zotit» (1. Kor. 6.9-10).

Janë të njohura mëkatet e natyrës sonë, si p.sh: lakmia, imoraliteti, papastërtia, paturpësia, idhujtaria, kryelartësia, xhelozia, armiqësia, inati, frika, smira, pija, vjedhja. Ata të cilët bëjnë kështu nuk kanë për ta gëzuar mbretërinë e Zotit (Gal. 5.19-21).

«Dhe mos u dehni me verën në të cilën është skëtterra, por mbushuni me Shpirtin e Shenjtë» (Efes. 5.18).

Jezusi kështu i thërret të eturit: «Kush është i etur, le të vijë tek unë të pijë!» (Gjoni 7.37-38).

«O të etur sa të jeni, ejani këtu tek unë, e pini ujë, edhe ju që nuk keni para ejani; blini e hani pa para, blini verë e qumësht pa paguar» (Isai 55.1). «Ai që do të pijë ujin që do t'i jap unë nuk do të ketë më etje për tërë jetën, sepse uji që do t'i jap unë, ka për të qenë tek ai burim i pashtershëm i cili nxjerr ujë përgjithmonë» (Gjoni 4.14).

4. Breshka

Flet për dembelin që pret dita-ditës dhe nuk bën asgjë. Pabesueshmëria si mëkat i pakënaqësisë. «Dembelin e vret dëshira, sepse duart e tij nuk duan të punojnë» (Prov. 21.25-26). E Jezusi u flet bijve të Izraelit: «Mos u bëni dembela, ta zotëroni tokën» (Luka 13.24). «Ai që kërkon do të gjejë». Mbretërinë e qiellit me fuqitë e të fuqishmit e marrin» (Mateu 11,12). Dembelizmi në lidhje me shpëtimin e të mirave shpirtërore, na çon drejt në humbje. Na ndalon nga lutja, nga dëshira për të kërkuar, thellësinë e mrekullueshme të Zotit dhe na udhëheq drejt shkatërrimit. Kur Zoti të thërret që ti t'ia japësh zemrën sot, djalli të flet në vesh, që atë ta bësh nesër ose ndonjë ditë tjetër më të përshtatshme, e cila ndoshta nuk do të vijë kurrë-e ti vdes pa Krishtin dhe nuk shpëton. Zoti thotë: «Në qoftë se e dëgjoni sot zërin e Tij, mos e ngurësoni zemrën tuaj» (Ebr. 3.7-8). Sa e sa persona kanë humbur tashmë shpirtin duke e lënë shpëtimin për një ditë tjetër, e cila në të vërtetë kurrë nuk ka ardhur! «Dita e nesërme nuk është jotja».

Magjistarët në Afrikën e Jugut përdorin shpesh guackën e kurrizit të breshkës dhe këtu ai përfaqëson mëkatën e shtrigërisë. Ne kemi detyrë që në kohën e fatkeqësisë ose të humbjes, të thërrasim Zotin Qiellor i cili është i gatshëm për të na ndihmuar, dhe jo të mbështetemi në të mirën dhe të këqijat e fatit, «Zoti cakton hapat e secilit njeri» (Psalmi 37,23).

«Sepse ndihma nuk vjen as nga lindja e perëndimi, as nga shkretëtira e nga malet. Jo, Zoti është ai i cili gjykon (Psalmi 75.6-7). Zoti u ka folur bijve të Izraelit: «Të mos gjindet tek ti kush kishte për të parë djalin e tij ose vajzën e vet nëpër zjarr, as fallxhorët, as kush parashikon sipas yjeve, as shortarët. As kush merret me shpirtrat e këqinj, as kush pyet të vdekurit (sikur është spiritizmi), sepse kush vepron kështu është i neveritur nga Zoti» (Deut. 18.10-12). Përrjashta mbeten të shthururit, magjistarët, ata që merren me kurvëri, vrasësit, adhuruesit e idhujve dhe të gjithë ata që duan ose vënë në

zbatim gënjeshtër (Ap. 22-15). «Mos i drejtoni shpirtërave, as shortarëve, mos i konsultoni që të mos ndoteni prej tyre. Unë jam i Përrjetshmi, Zoti juaj» (Lev. 19.31). «E në qoftë se ju thonë: Pyetni magjistarët të cilët merren me shpirtrat, përgjigjuni: A nuk duhet vallë që populli të pyesë Zotin e tij? A duhet të pyesim të vdekurit në vend të të gjallëve? Ligje dhe dëshmi kërkon. Në se dikush nuk flet, kështu për atë nuk ka agim» (Isai 8.19-20).

Gjatë leximit të kësaj libreze Zoti të flet duke të thirrur që të pendohesh për mëkatet e tua dhe t'ia dorëzosh jetën tënde, por shpirti i breshkës i cili gjendet tek ju, në zemrën tuaj, mundohet me çdo mënyrë të të këshillojë ty që të largohesh nga Zoti dhe mundohet të të mbushë zemrën me frikë. Çfarë do të thonë rrethi im, shoqëria, të afërmit, në se bëhem me të vërtetë i krishterë? Si do t'ia bëj që nuk do të mund të iki më në ballo, në argëtime e të tjera si këto? Në vend që të shikosh pasuritë e paçmuara të Jezu Krishtit, paqen e tij të këndshme, gëzimin e tij të patregueshëm, mrekullitë e tij, jetën e pavdekshme me plot gëzime.

– Ti në vend të kësaj, fillon të shikosh ato gjëra që duhet t'i harrosh, atëhere kur duhet të lejosh Krishtin të hyjë në zemrën tënde. Nga ana tjetër, ty frika të vjen prej njerëzve dhe vdekjes në sytë e djallit. Por Krishti ka ardhur të nxjerrë të gjithë ata të cilët prej frikës së vdekjes kanë qenë robër gjithë jetën (Ebr. 2.14-15). Ky shpirt i plogësht të bën që ta shtysh vendimin për Krishtin deri në momentin që zemra jote bëhet si guacka e breshkës.

5. Leopardi

Eshtë një shtazë e egër dhe mizore. Urrejtja, dëshira e keqe shumë herë udhëheqin në zemrën e njeriut dhe jo pak herë e dërgon në rrugën e vrasjes a të vetvrasjes. Ti do të mund të përpiqeshe për të sunduar me forcat e tua ndjenjat e këqija dhe mund të krijoje iluzion se ia ke dalë mbanë, kur, befas, ato shpërthejnë përsëri si një bombë. Më mirë është që ta pranosh

se puna qëndron ndryshe dhe t'i lutesh Jezui Krishtit që të të lirojë. «Mos u trishtoni tani» (Gjen. 45,5). «Mos lejo të mposhtesh nga inati dhe zemërimi, mos u inatos, kur të tjerët bëjnë keq, që të mos i bësh keq vetes» (Psalmi 37.8). «Mërzia është e pashpirt dhe inati është i keq, por kush mund të qëndrojë në smirë?» (Prov. 27.4). Sepse inati flen në gji të të pamendëve, prandaj largojeni inatin prej zemrës suaj (Prov. 7,9 dhe 11.10), largoni nga vetja çdo inat e hidhërim (Prov. 3.8). Shumë njerëz me karakter të dobët, pijnë për t'u trimëruar për kryerjen e ndonjë të keqe ose hakmarrjeje, por «pija është helmi i tyre si pickimi mizor i nëpërkës» (Deut. 32.33).

Hakmarrja është e ëmbël në zemrën e gabuesit, por, hakmarrësi ynë është Zoti. Jezusi thotë: «Përqafoje të afërmin tënd si vetveten» dhe «përqafoji armiqtë e tu».

Zoti ka premtuar që mëkatet tona do t'i falë, në qoftë se ne ua falim atyre të cilët na bëjnë keq. Dëshira e keqe për gjakderdhje gjendet në zemrën e njeriut, por në qoftë se doni që gjithmonë të jetoni në lumturi, vendosni në zemër paqen. Jezusi është i gatshëm për të na dhënë këtë zemër, kur ne e duam këtë lumturi.

6. Gjarpri

Ka mashtruar Evën në kopshtin e parajsës, dhe ka shkatërruar bashkimin e këndshëm në kundërshtim me Zotin. Satanai, engjëll i rënë, u nxit nga smira ndaj Adamit dhe Evës³ kur i pa si zotëruesit e tokës, dhe që rronin në një harmoni të pashoqe me Zotin duke ia zënë vendin Luciferit.

Për shkak të zilisë Satanai ka kurdisur planin e shkatërrimit të tyre dhe ka arritur të prishë jetën e tyre të bukur në pajtim me Zotin. E njëjta lakmi e djallit në zemrat e njerëzve shkatërron

³ Adami dhe Eva janë dy njerëzit e parë të tokës të cilët rronin në një harmoni të mrekullueshme me njëri-tjetrin dhe kishin kontakt të vazhdueshëm me Zotin. Por më vonë u mashtruan nga djalli dhe Zoti i dënoi me vdekje (E shkruar në Bibël, Testamenti i vjetër).

gëzimin e zemrave të tjera kur shikojnë që rrojnë të gëzueshëm në paqe «Xhelozia është e pashpirtë si varri» (Këngë e këngëve 8.6).

Ajo si në punë dhe në vende të tjera të jetës të çon drejt urrejtjeve të papërkshkruara. Gjithashtu dhe veprimtarët e krishterë, predikonjësit nuk janë të përjashtuar prej sulmimeve të tyre. Mirë do të bëjnë në qoftë se gjithmonë do të ruhen dhe në se janë të plotësuar me «dashurinë e paqen e Zotit e cila, del nga zemrat tona e prej Shpirtit të Shenjtë».

7. Bretkosa

Këtu paraqet mëkatën e lakmisë dhe të dashurisë ndaj parasë e cila është origjina e të gjitha të këqijave (1. Tim. 6.10). Në Kongo janë parë disa bretkosa të cilat hanin me qindra e qindra buburreca, dhe në fund plasën e ngordhin.

Njeriu ziliqar nuk është i gatshëm të hapë dorën e tij dhe të ndihmojë të varfërit ose të sëmurët. Përkundrazi mundohet me çdo mënyrë, të ndershme apo të pandershme të mbledhë pasurinë, që ia jep kjo jetë, të cilën në fund krimbi do ta hajë. Jezusi ka thënë: «Mos grumbulloni për vete pasuri këtu mbi tokë ku e brejnë krimbi e ndryshku, ku hajdutët shpërthejnë e vjedhin! Por mbliidhni pasurinë në qiell ku nuk e shkatërron as krimbi e as ndryshku, ku vjedhësit nuk shpërthejnë ta vjedhin. Në të vërtetë zemra jote do të jetë atje ku është thesari Yt» (Mateu 19-21).

Akari dhe familja e tij gjetën vdekjen sepse ai lakmonte arin dhe argjendin, gurët e çmuar dhe rrobat plot shkëlqim. Juda Iskarioti, nxënësi i Jezusit, vari veten, sepse dashuria mbas të hollave e bëri që të tradhtojë Zotin dhe Mësuesin e vet. Nuk qëndron e keqja te paraja dhe tek ari, por te dashuria për para e cila ka bërë fole në zemrën e njeriut. Me mijëra njerëz (burra e gra), të të gjithë klasave dhe racave shkatërrojnë jetën e tyre dhe jetën e familjes me dëshirën e keqe që, me bixhoz e baste, me

vrapimet e kuajve etj..., shpejt të fitojnë pasuri të mëdha. Dëshira për të arritur dhe për t'u bërë i pasur të çon në vjedhje, në plaçkitje, në vrasje si dhe vetvrasje. Ajo të çon atje sa që njeriu mendon për lavdi: dëshira për sundim -për të sunduar tjetrin, dëshira e sundimit financiar e për të shfrytëzuar të varfërit. Jezusi ka thënë: «Kujdes! Ruhuni nga çdo lloj lakmie, sepse jeta e vërtetë e njeriut nuk varet nga paraja, ose pasuria e tij dhe në qoftë se ajo është shumë e madhe». Ndërsa ky është tregimi mbi një njeri të pasur, por të marrë.

«Na ishte një herë një njeri i pasur, toka e të cilit dha prodhim të madh. Ai tha me vete! Ç'të bëj? Nuk di ku t'i ruaj të gjitha të korrat. Ja një mendim i ndritur! Unë do t'i prish hambarët e vjetër dhe do t'i ndërtoj më të mëdhenj. Atëhere mund të mbledh në to tërë grurin tim, dhe rezervat e mia. Atëhere mund t'i them vetes: O njeri me fat, ke mbledhur gjatë shumë vjetëve pasuri të madhe. Tani merre shtruar, ha e pi e kalo mirë!

I marrë – i tha Zoti – këtë natë ti do të vdesësh. E kujt do t'i takojnë ato që ai ka mbledhur? «Kështu i ndodh atij, që për vete grumbullon thesar, e nuk kujdesohet të pasurohet në sy të Zotit» (Luka 12.16-21). «E ç'i duhet njeriut se fiton tërë botën, por e humb jetën e vet?» (Mark. 8.36).

«Mos u shqetësoni për ushqim e për veshje. Jeta është më e vlefshme se sa veshja» (Luka 12.22-23).

«Zemra juaj do të jetë atje ku do të keni thesarin tuaj» (Luka 12.34).

Satanai

Është babai i të gjitha gënjeshtreve dhe i atyre që gënjejnë, është ngacmues i mëkateve të ndryshme. Jezusi ka thënë: «Ju jeni fëmijë të djallit – ai është babai juaj – dhe ju veproni sipas vullnetit të tij. Që nga fillimi ai ka qënë vrasës dhe s'ka të bëjë me të vërtetën, sepse në të s'është e vërteta. Kur gënjen, kjo i përgjigjet natyrës së tij sepse është gënjeshtar dhe të gjitha gënjeshttrat rrjedhin prej tij» (Gjoni 8.44).

Një gënjeshtër e vogël është po ashtu sa një e madhe. Disa gënjeshtër janë të shprehura, disa të shkruara dhe disa të bëra me vepra. Edhe një njeri me dy faqe është përsëri gënjeshtar, sepse mundohet të jetë diçka që në të vërtetë nuk është. Zoti nuk mund të gënjejë – as i krishteri po ashtu (Titit 1.2).

«Në qoftë se themi se jemi bashkë me të, dhe shkojmë në errësi, gënjejmë e nuk themi të vërtetën» (1. Gjoni 1.6).

«Jashtë qentë, magjistarët, imoralët, vrasësit, adhuruesit e idhujve dhe kushdo që do dhe përdor gënjeshtër! (Ap. 22.15).

«Perëndia urren ata që bëjnë dëshmi të rreme» (Prov. 6.19).

Ylli

Paraqet ndërgjegjen në zemrën e njeriut. Aty ndërgjegjja është e prishur dhe e keqe, sigurisht tani e vdekur, për gabimet e mëkatet e njëmbasnjëshme, ajo është e verbër dhe e sakatuar, kështu që nuk mund të gjykojë sjelljet e veta. Kjo ndërgjegje e keqe është nganjëherë e qetë, e nganjëherë e shqetësuar. Ajo nuk di kur të kërkojë falje. Ankohet atëhere, kur duhet të kërkojë falje dhe kërkon të falur kur duhet të ankohet. Ndoshta është bërë si hekuri i skuqur duke humbur çdo ndjeshmëri për shkak të besimit të lënë e dukë i dhënë mbikqyrje shpirtërove të rrejtur me mësimet djallëzore, duke folur gënjeshtër (1. Tim. 4.1-2, Er. 10.22).

Syri i Zotit

Syri i Zotit shikon çdo gjë që ndodh në tokë. Asgjë para syrit të tij nuk mund të fshihet. Ai shikon dhe gjërat më të fshehta dhe qëllimet e zemrës. Pa marrë parasysh se ti do të bësh ndonjë vepër të keqe në natën më të errët, në malin më të lartë, në gropën më të thellë, ose ku të-duash ti Zoti të shikon. (Në këtë fotografi syri i ngjan dhe vetë fotografisë).

Gjuhët e vogla të zjarrit

Rrethi i zemrës paraqet dashurinë e Zotit e cila rrethon zemrën e gabuar. Për derisa Zoti e urren mëkatit, ai njëkohësisht përqafoi njeriun dhe nuk dëshiron vdekjen e mëkatarit, por dëshiron që ai të pendohet dhe të rrojë. Jezusi ka ardhur të shpëtojë fajtorët. Gjuhët e vogla flasin gjithashtu për gjakun e Jezu Krishtit «Qingjin e Zotit i cili i ka marrë të gjitha mëkatet e botës».

Engjëlli

Paraqet fjalën e Zotit. Zoti dëshiron të flasë me njeriun që është i shtypur nën zgjedhjen e mëkatarit, që ai apo ajo të pendohen, dhe të lejojë që drita dhe dashuria e Zotit të vijnë në zemrën e tyre.

Pëllumbi

Është simboli i shpirtit të shenjtë, shpirti i vërtetë i cili gjykon për fajet, drejtësi e gjyq. Shpirti i shenjtë këtu ndodhet jashtë zemrës së njeriut. Ai nuk mund të banojë atje ku sundon mëkati (faji). A nuk i përshtatet kjo fotografi zemre gjendjes së zemrës sate? Atëhere, kthehu nga Zoti, hapja zemrën tënde, lejo, që drita e tij të shndriti në zemrën tënde. Besojë Jezu Krishtin e do të jesh i liruar. «Zoti është i disponuar, po, Ai ka dhënë besën që do të ndërrojë zemrën tënde, që do të të japë një zemër të re dhe Shpirtin e Shenjtë do ta vendosë në të. Kjo tregohet në fotografinë që vijon më pas.

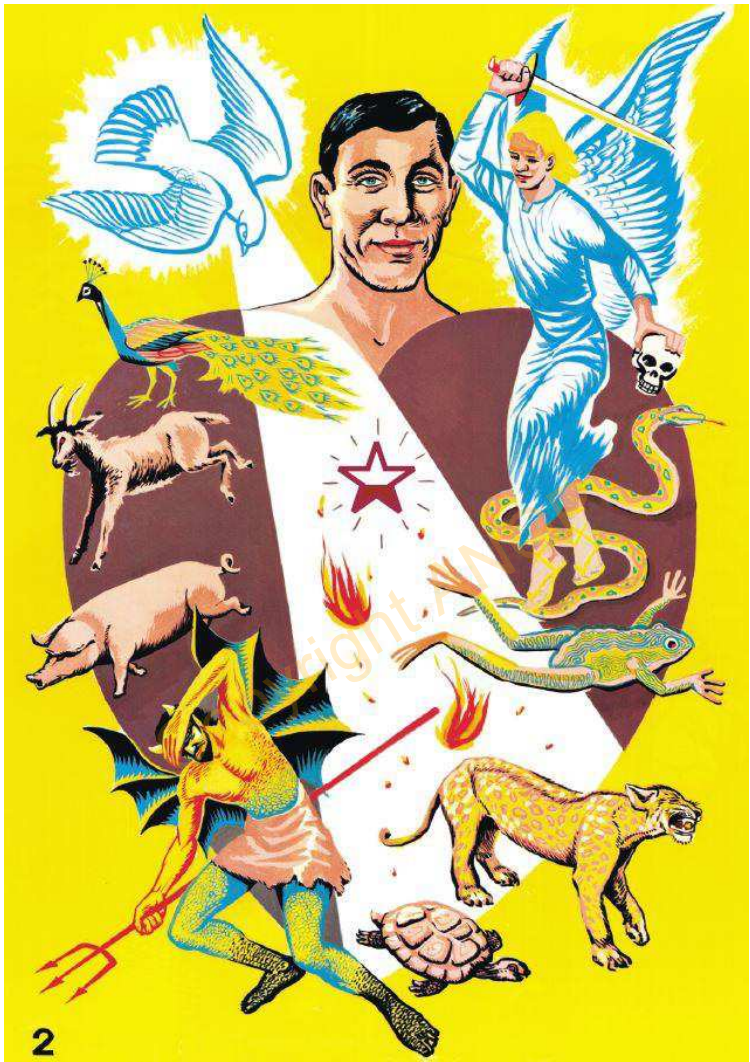
Fotografia e dytë

Kjo fotografi tregon një zemër të penduar, e cila fillon të kërkojë Zotin. Engjëlli mban shpatën, Fjalën e Zotit «Sepse fjala e Zotit është e gjallë dhe vepron. Ajo është më e mprehtë se një shpatë

me dy presa, e depërton aq sa ndan frymën dhe shpirtin, hyn gjer në palcë. Kërkon llogari nga dëshirat më të fshehura dhe nga mendimet e njeriut». Fjala lajmëron që të qajnë për mëkatin e vdekjes. Njerëzve u është caktuar që një ditë të vdesin dhe mbas vdekjes vjen gjyqi». Vepra e mëkatarit dhe e jo besimtarit do të jetë në liqenin e zjarrit i cili digjet në zjarr e në sqfur. Në dorën tjetër engjëlli mban një kafkë. Kjo na lajmëron të gjithëve, që një ditë kemi për të vdekur. Trupi ynë që aq shumë e duam, e veshim, e ushqejmë, e zbukurojmë, që i kushtojmë kaq kujdes për të kënaqur dëshirat e tij, është trup i cili ka për të vdekur një ditë. Ai do të tretet dhe krimbat do ta hanë, ndërsa fryma dhe shpirti ynë do të ruhen ndër shekuj dhe, një ditë, do të paraqitet para gjyqit të Zotit.

Këtu në këtë fotografi shikojmë se si mëkatarit ka filluar t'u japë rëndësi fjalëve të Zotit.

Fryma e Shenjtë fillon të ndriçojë këtë zemër të errësuar nga mëkati. Drita e Zotit hyn brenda tempullit të saj, errësira do të largohet. Mëkati, të cilin e perfaqësojnë këto kafshë, duhet të ikë. Për këtë, lexues i dashur, lejo që Jezusi, drita e botës, të hyjë në zemrën tënde dhe mbas kësaj errësira dhe veprat e saj duhet të lëshojnë zemrën tënde, siç, është e paraqitur dhe në fotografi. Jezusi ka thënë: «Unë jam drita e botës» (Gjoni 8.12). Kurrë nuk ke për ta larguar errësirën prej zemrës sate, vetëm me zotësinë tënde, ose vetëm me urtësinë tënde. Mënyra më e sigurtë, më e shpejtë, më vepruese madje i vetmi mjet për të zhदारitur errësirën është të lejosh të hyjë drita. Hëna dhe yjet, munden pjesërisht të na ndihmojnë në natën e arrët, por, kur dielli lind, atëherë, ajo errësirë e ajo drita e vogël zhduken. Jezusi është dielli i drejtësisë. Kur hyri Jezusi në tempullin e Jeruzalemit, i dëboi të gjithë tregtarët. Këmbyesve të parave ua përmbysi tavolinat. Dhe përzuri ata që shisnin qe, desh, pëllumba. Dhe u tha: «Në shkrimin e shenjtë thuhet: Tempulli im duhet të jetë vend ku njerëzit të falen. Por ju e shndërruat në shpellë kusarësh!» (Mateu 21,13). Zemra jote është e caktuar për të qenë shtëpia e

2

2. Zemra mëkatore në kërkim të shpëtimit.

Zotit, vepra e Zotit. Ai do të jetojë në të, që t'ju mbushë zemrën me dritë, dashuri e fat. Jezusi nuk ka ardhur vetëm për të falur mëkatet tona, por ka ardhur dhe për të na nxjerrë dhe të na shpëtojë nga fuqia e pushtetit të mëkatit.

«Në qoftë, pra, se Biri ju çliron, atëhere me të vërtetë do të jeni të çliruar» (Gjoni 8,36).

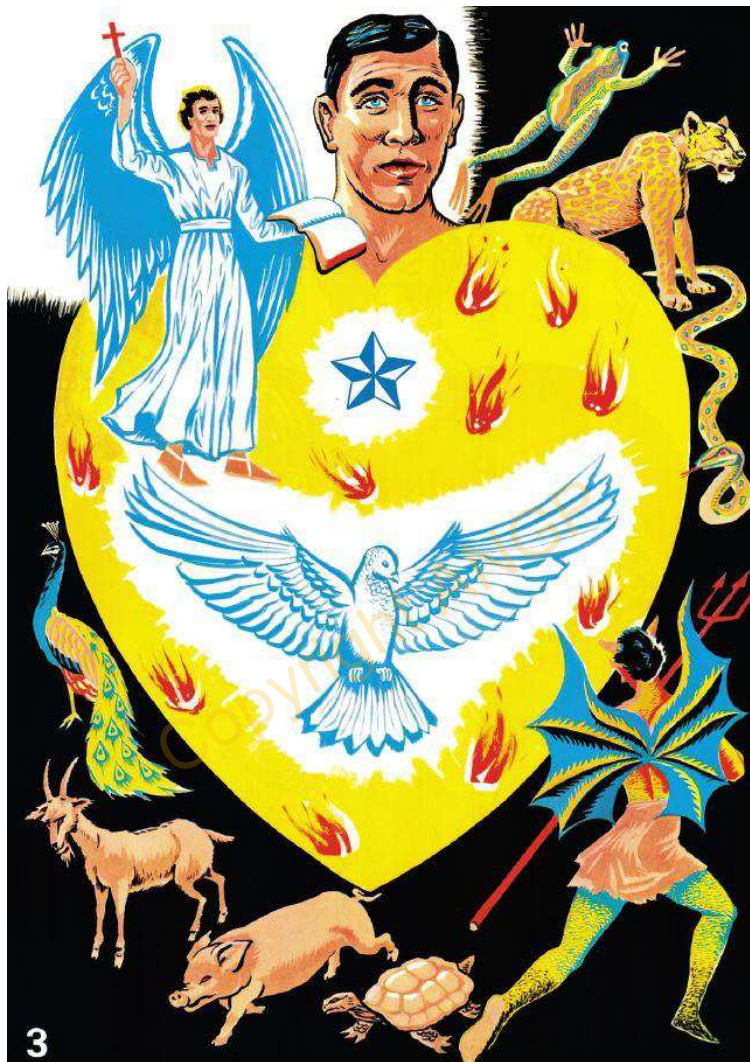
Fotografia e tretë

Zemra e të penduarit

Kjo fotografi na tregon zemrën e një njeriu mëkatar me të vërtetë të penduar. Ai tani shikon sa të rënda dhe të tmerrshme janë mëkatet që ka bërë, për të cilat Jezusi ka vdekur në kryq. Kur ai shikon kryqin të cilin lajmëtari i Fjalës i tregon, kjo nuk e trishton më, madje ai pendohet shumë për mëkatet e shumta që ka kryer. Në çastin në të cilën ai takon Dashurinë e madhe të shfaqur te Jezu Krishti, kjo Dashuri e madhe depërton në zemrën e tij dhe ai fillon të kuptojë që Jezu Krishti, Biri i Zotit, ka ardhur të shlyejë mëkatet e tij, dhe ka qenë i gatshëm që në vend të tij të vdesë në «drurin e mallkuar». Ai mëkatar i penduar shikon tani qartë të vërtetën që Jezusi ka qënë rrahur, kurorëzuar me gjëmbe, shpuar në këmbë e në dorë dhe ka vdekur në kryq, për mëkatet tona. Ajo pamje, tani e forcon zemrën dhe jetën e tij. Dhe kur lexon fjalën e Zotit në të cilën shikohet si në pasqyrë, ai gjithmonë e më shumë vëren se sa shumë i ishte larguar Atij, dhe kishte thyer urdhërimet e tij. E kështu e merr mërzia e thellë fetare e pendimit para Zotit; Jezusi i afrohet. Dashuria dhe mirësia e Zotit hyjnë në zemrën e tij, deri sa ai vetë fillon të shikojë që, «Gjaku i Jezu Krishtit, Birit të Zotit, na pastron ne nga çdo mëkat». Zoti është afër atyre të cilët janë të penduar në zemër, dhe shpirtrat e penduar i shpëton (Psalmi 34,18). Dhe përsëri fjala e Zotit na flet.

«Por unë shikoj në atë që është i përvuajtur e në atë që i është kushtuar shpirtit, në atë i cili kujdesohet për fialët e Jezusit:

«Djalë ose vajzë mos u frikëso, të falën të gjitha mëkatet e tua».

3. Zemra e penduar.

Dhe deri sa shikon vazhdimisht në Kryqin dhe në gjakun e derdhur të Jezusit duke besuar që gjithë ajo është bërë për të, fillon të kuptojë se mëkatet e tij janë të marra prej Atij, sepse Jezusi i ka marrë mundimet e sëmundjet tona» (Isai 53.56). «Ai ishte i varrosur për gabimet tona, i rrahur për padrejtësitë tona... dhe Zoti lëshoi mbi të padrejtësitë e të gjithë njerëzve (Isai 53.4-6). Shpirti i Shenjtë e dashuria e Zotit marrin në Tokën e tyre zemrën e pastruar. Duke shikuar në kryq dhe te Jezusi, ai fillon të kuptojë që mëkatet e tij janë të falura dhe fiton vërtetësi në zemrën e tij, se gjaku i Jezusit, Birit të Zotit e ka pastruar nga të gjitha mëkatet (1. Gjoni 1.7). Ai tani është i sigurt që ai që beson te Jezu Krishti nuk ka për të vdekur dhe vetëm do ta ketë jetën të pavdekshme (Gjoni 3.16). Sepse nga Jezusi «Kemi shpërblimin me anë të gjakut të Atij e faljen e gabimeve, sipas veprave të pasura që na ka lënë» (Efes. 1.7). Dëshirat e gabueshme të trupit, tani i lëshojnë vendin dëshirës së thellë, të rrojë për Zotin dhe t'i shërbej Atij, «i cili është i pari që na ka puthur». Në vend që të puthë botën dhe gjërat e botës, ai tani puth Zotin dhe gjërat e mrekullueshme të Zotit. Për këtë shikojmë që shtazët të cilat përfaqësojnë mëkatit janë tani jashtë zemrës së tij. Satanai kundër dëshirës së tij lëshon vendin e banimit. Ai mendon se përsëri do ta gjejë hyrjen. Për këtë Zoti na këshillon të bëjmë roje dhe të falemi që ta kundërshtojmë djallin, për ta larguar nga ne.

Fotografia e katërt

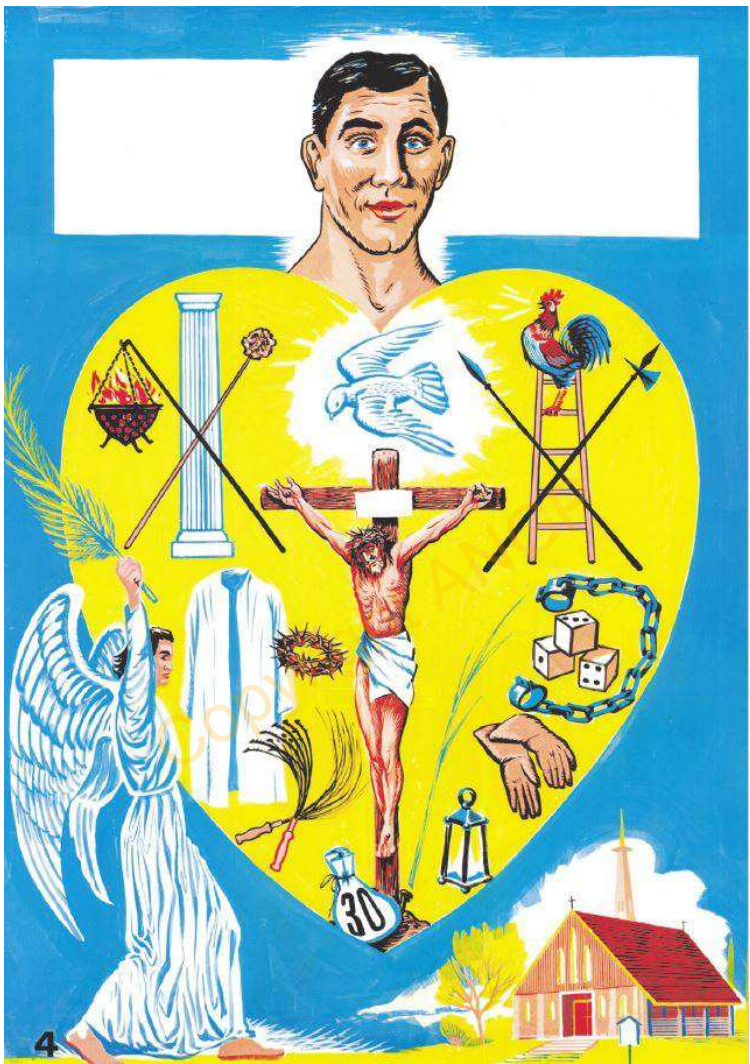
Kjo fotografi na flet për të krishterin i cili ka gjetur qetësinë dhe shpëtimin nëpërmjet flijimit të Zotit dhe shpëtimtarit tonë Jezu Krisht, e për këtë nuk lavdërohet me asgjë tjetër përveç «me kryqin e Zotit tonë Jezu Krishtit me anë të të cilit bota është kryqëzuar për Atë dhe Ai për botën» (Galat. 6.14). Jezusi ka vdekur në kryq, kështu dhe ne «prej mëkateve vdesim e prej drejtësisë së tij jetojmë» (1. Pjetri 2.24). Ne na del si detyrë, të ecim sipas Frymës së Shenjtë, dhe të mos shkojmë pas veseve të kësaj bote (Galat. 5.16,25).

Kollona, në të cilën Jezusi ka qenë lidhur si dhe manteli të cilin ia kanë hequr nga trupi paraqiten në foto, gjithashtu paraqitet në zemër kamzhiku e shkopi, me të cilat e kanë rrahur. Ai u vra për shkak të mëkateve tona sepse, «Tek ai ka qënë paqja jonë».

Herodi dhe njerëzit e tij e kanë përqeshur e mbasi e kanë rrahur i kanë vënë kurorën me ferra në kokë në vend që t'i vendosnin kurorën e artë. I kanë dhënë një shkop në dorën e djathtë - në vend që t'i jepnin skeptrin mbretëror. Janë tallur para tij duke thënë: «Tungjatjeta, Mbret i Judejve». Kanë pështyrë mbi të e pastaj kanë marrë shkopin nga dora e tij dhe e kanë rrahur në kokë. Dhe mbasi e kanë munduar në mënyrë të turpshme, e kanë çuar për ta kryqëzuar. Ka shumë të ashtuquajtur të krishterë, të cilët falen në kisha, këndojnë këngë për Zotin, por prap se prap me veprat e tyre të këqija përsëri e gozhdojnë shpëtimtarin e tyre. «Jo çdo njeri i cili më thotë vazhdimisht: O ZOT, do të hyjë në mbretërinë e Zotit, por vetëm ai që kryen vullnetin e Atit tim» (Mateu 7.21-27).

Në këtë foto, gjejmë dhe qesen me para të Judës i cili e ka tradhëtuar Zotin Jezus dhe e ka dorëzuar për 30 aspra argjendi, sepse dashuria për para ka pushtuar zemrën e tij dhe i ka marrë mendjen. Lampa dhe zinxhirët kanë qenë në duart e ushtarëve që kanë ardhur natën për të marrë Jezusin. Zarët u përdorën nga ushtarët për ndarjen me short të rrobave të Krishtit. E kështu kanë plotësuar profecinë: «Ndajnë në mes tyre teshat e mia dhe mbas tyre hedhin shortin» (Mateu 27.35). Çdo gjë e kanë marrë nga Jezusi por, atë e kanë mohuar duke thënë: «Nuk dëshirojmë që ky njeri të na drejtojë».

Njerëzit duan të marrin të gjitha bekimet e Zotit, shiun dhe diellin, por nuk duan t'i nënshtrohen autoritetit të Tij të lartë. Për disa Zoti është i mirë dhe i dashur vetëm në kohën e halleve dhe trishtimit. Ushtarët me shigjeta kanë shpuar kraharorin e Jezusit dhe zemrën e tij, «dhe menjëherë ka dalë gjak dhe ujë» (Gjoni 19.33-37).

4. Kryqi me Krishtin.

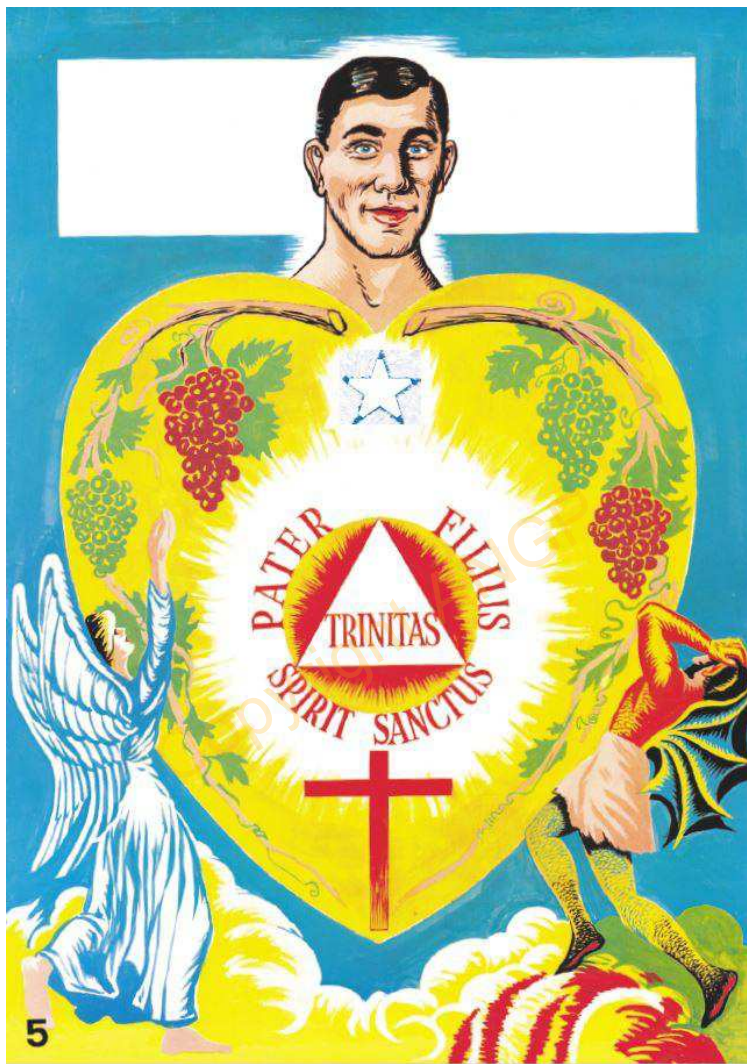
Para se të këndojë këndezi Pjetri e ka mohuar tri herë Jezusin, por pastaj duke qarë me lot është penduar. A e pranon ti Jezusin me fjalë e me vepra? Apo, para njerëzve, mbrohesh me të? Jezusi ka thënë: «Kushdo që më pranon para të tjerëve do ta pranoj dhe unë atë para Atit tim në Qiell. Dhe kush më mohon para njerëzve, atë do ta mohoj edhe unë para Atit Tim në Qiell (Mateu 10.32-33). Jezusi ka thënë dhe këtë: «Kush nuk e merr mbi vete kryqin e tij, (dhe të vijë) mbas meje, nuk është i denjë as i dëshirueshëm për mua (Mateu 10,38). Të lumtur janë ata që rrijnë në shkëmb me Jezu Krishtin!

Fotografia e pestë

Na paraqet një zemër të pastruar dhe të shënjtëuar të mëkatarit të shpëtuar nga mëshira dhe falja e Zotit. Ajo është bërë me të vërtetë vepër e Zotit, seli e Zotit, Atit, Birit dhe Shpirtit të Shenjtë. Sipas premtimit të Zotit Jezu Krisht: «Kush më do mua dhe do t'i zbatojë fjalët e mia edhe Ati im do ta dojë dhe do të shkojnë tek Ai e do të banojnë me Atë» (Gjoni 14.23).

«Zoti do t'i rrëzojë nga fronti sundimtarët, ndërsa të përlulurit do t'i lartësojë» (Luka 1.52). Tani zemra është bërë vepra e vërtetë e Zotit. Mëkati është dëbuar. Në vend të kafshëve të ndryshme që e kishin pushtuar me Satanain, babain e rrenave, tani shikojmë në të Shpirtin e Shenjtë, Shpirtin e së vërtetës, i cili banon në zemër.

Në vend që të bëhet çerdhe e mëkateve, zemra është bërë kopsht i bukur dhe i prodhueshëm me fryte, me frytet e Shpirtit siç janë: dashuria, gëzimi, paqja, durimi, e mira, mëshira, qetësia, besimi e të tjera që Zotit i pëlqejnë. Tani është bërë degë frytdhënëse e njeriut të vërtetë-Zotit tonë Jezu Krishtit. Sekretin e një bollëku të tillë qëndron në atë: ai banon në Jezus dhe Jezusi e fjalët e Tij banojnë tek ai (Gjoni 15.1-10). Me fuqinë e Shpirtit të Shenjtë është në gjendje të ecë në shpirtin dhe të sundojë trupin. Nuk rron më në atë që shikon, ndjen apo përjeton, por rron në

5. Tempulli i Zotit.

besim se besimi në Jezu Krishtin është fitorja, e cila sundon botën. Rron me premtimin e gjallë dhe të sigurt, me të cilin është i fortë në besimin e ardhjes së Zotit, Jezu Krishtit. Rron në dashurinë e Zotit e cila zgjat ndër shekuj.

«Lum ata që kanë një zemër të pastër, sepse ata do ta shikojnë Zotin» (Mateu 5.8). Mbreti David e ka ditur që – me gjithë pasurinë e tij e fitoret e tij mbi armikun – beteja më e madhe bëhet brenda zemrës së vet - dhe duke e parë thellë dëshirën e Shpirtit të tij është lutur.

«Zemrën e pastër ma krijo o Zot! Shpirtin e drejtë përtërije te unë» (Psalmi 51.10). Asnjëri nuk është në gjendje të pastroj zemrën e tij, as ta bëj vetvetiu zemrën të pastër, përveç në se i falet me të drejtë Zotit sikur dhe Davidi ka bërë duke iu lutur Zoti t'i formojë një zemër të re. Zoti ka dëshirë të bëjë gjëra të reja në jetën tënde. Rrobat e tua të arnosura dhe të shqyera të të drejtës vehtiake , me premtime të zbratura, nuk do të bëjnë në zemrën tënde vend të përshtatshëm për burimin e Zotit.

Kurse ai është edhe më shumë i dashur që të të ndihmojë sepse Ai ka thënë: «Do t'ju pastroj nga çdo ndyrësi e juaj dhe nga çdo e metë e juaja. Do t'ju jap zemrën e re dhe Shpirtin e ri do të vendos tek ju. Do të largoj nga trupi juaj zemrën e ngurtë, e do t'ju jap zemrën prej mishi. Do të vendos brenda tek ju Shpirtin Tim, e do të bëj çmos që të shkoni sipas ligjeve të Mia, dhe të zbatoni në praktikë udhërimet e Mia» (Ez. 36,25-27). Kjo është domethënia e testamentit të ri të cilin Zoti e vulosi me gjakun e Birit të vet, Jezu Krishtit.

Shikojmë që engjëlli ndodhet prap në foto. engjëjt janë të caktuar në shërbim të atyre që kanë jetë të pavdekshme dhe kanë urdhër të jenë afër atyre, të cilët e kanë frikë Zotin (Psalmet 34.8; 91.11; Daniel 16.22; Mateu 2.13; 18.10; Veprat 5.19; 12.7-10).

Por edhe djalli ndodhet në këtë fotografi, i vendosur afër zemrës, dhe mezi pret rastin që përsëri të hyjë në banesën e tij të mëparshme. Për këtë ne na këshillohet të bëjmë roje dhe të lutemi, sepse kundërshtari ynë djalli «porsi luan që ulërin vjen përçark duke kërkuar cilin të përpijë» (Pjet. 5,8). Ai shpesh

shndërrohet si engjëll i dritës, duke mashtruar dhe mundohet që të mashtrojë dhe vetë të zgjedhurit «Beni qëndresë kundër djallit dhe ai do të largohet nga ju» (Jak. 4.7).

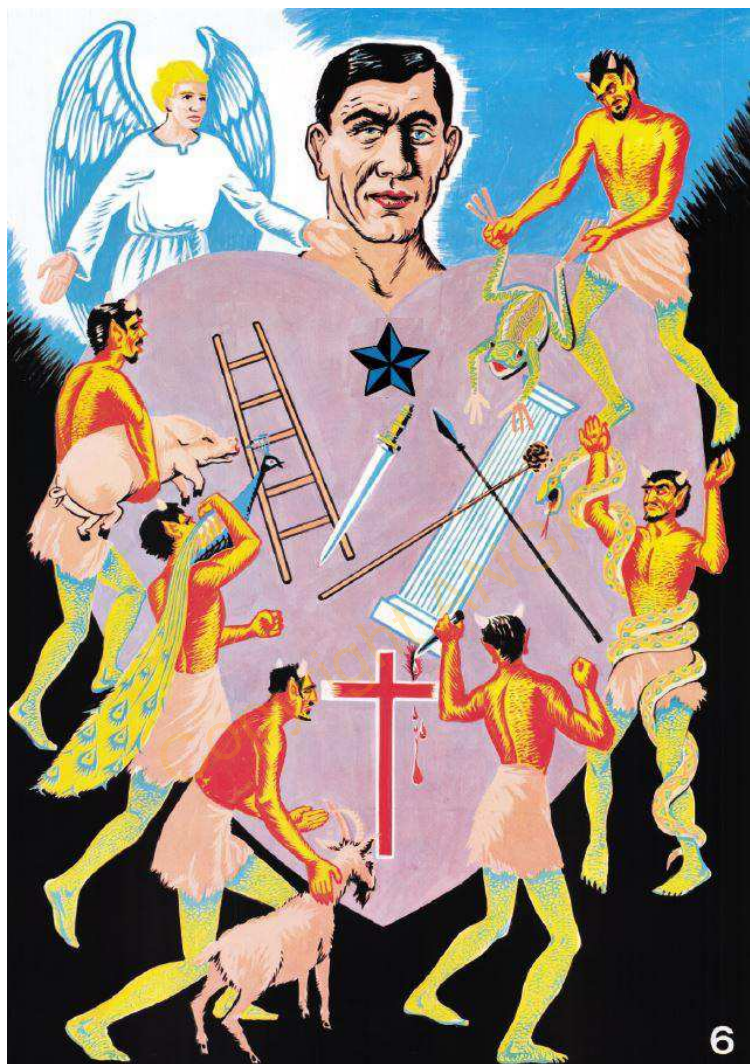
Fotografia e gjashtë

Kjo është një foto e mjerë e një renegati.

Njeri sy fillon t'i mbyllet, prandaj ai fillon të flejë në jetën e krishterë, ndërsa syri tjetër pa turp shikon rreth e rrotull e lidh miqësi me botën. Drita brenda në zemrën e tij fillon të errësohet dhe shenjat në zemër të cilat tregojnë gadishmërinë e mundimeve të Krishtit, tani mungojnë dhe nuk rrinë drejt. Është i rrethuar me provokatorë të cilëve ngadalë e ngadalë fillon t'u dorëzohet në vend që t'u largohet. Në vend që të dëgjojë zërin e Zotit ai fillon të dëgjojë premtimet boshe të provokatorëve që i bëjnë propozime joshëse. Edhe pse është një ndër ata që e respektojnë Kishën dhe e viziton atë, duke e fshehur besimin e tij nën dashurinë fetare (religjioze), dashuria e zotit është ftohur tek ai. Në shpirtin e tij ndeshen prirje dhe opinione të ndryshme. Fillon të ndjekë botën lajkatare dhe harron dashurinë e Zotit. Ylli i ndërgjegjes së tij tashmë errësohet. Kryqi nuk bëhet më i dashur në zemrën e tij, por bëhet një barrë e rëndë e papëlqyeshme. Besimi i tij fillon të luhartet, ndërpret lidhjen me Zotin nëpërmjet lutjeve, bëhet i pakujdesshëm e pasiv ndaj gjendjes së zemrës së tij, e gradualisht, i jep rast provokatorit i cili pret afër zemrës së tij. Shoqëria mondane i pëlqen më shumë se ajo e besimtarëve.

Shpirti i palloit, mburrja e paraqitjes, mundohet të hyjë tek ai. Ky i krishterë ka harruar që vetëm me anë të mëshirës është i shpëtuar, e kështu bëhet kryelart. Pija troket në derë dhe don të gjejë hyrje.

E gjithë kjo fillon në dukje «si pa të keq», për shembull kur ai gjëndet me shokë mondanë në një festë ku ai druan se e konsiderojnë si tip origjinal, si të dobët ose «kalama». Atëhere

6. Zemra e tundur dhe e përçarë.

Satanai i flet që ky rast i vetëm nuk do ta ndryshojë jetën e tij shpirtërore. Mendimet dhe dëshirat e trupit po paraqiten. Ndoshta dëshiron të merret gjerësisht, të dëfrehet me shakatë jomorale e njëkohësisht dhe duke u dëfryer, gëzohet me shoqërinë jomorale, shkon nëpër sallat e ballos duke përtypur të këqijat e sjellura nga djalli, i cili thotë që ajo që bën është e mirë, e jo mëkat. Është e saktë kjo, që nuk mund t'i ndalojmë shpendët grabitqarë të së keqes të na fluturojnë sipër kokës, por jemi të fajshëm në se u lejojmë të vijmë tek ne, e të ndërtojnë foletë e tyre në zemrat tona duke çelur veprat e tyre të këqija. Në se djallit i zgjatim gishtin e vogël, ai sigurisht do të na marrë tërë dorën, duke na tërhequr shpirtin dhe frymën në skëterrë të përjetshme. Për këtë Zoti na nxit solemnisht t'u shmangemi pasioneve dhe të mos e nënvleftësojmë mëkatin në çfarëdo formë që të na paraqitet.

Përkundrazi duhet të shkojmë tek Jezusi, çliruesi. Njeriu të cilin e shohim se si shpon me thikë zemrën, paraqet përqeshësit dhe armiqtë e krishtërit. Me buzët e tyre vulgare dhe me gjuhën e tyre shpifëse ata, therin dhe plagosin zemrën e të krishterëve, japin goditje, të cilat zemra e ndarë nuk mund t'i durojë. Frika e thashethemeve, të asaj që mund të bëjnë të tjerët, e bën rob të njerëzve. Mërzitja dhe zemërimi shfaqen në periudha krize dhe zhgënjimi dhe futen forcërisht në atë zemër.

Dhe gjarpëri i xhelozisë, i cili lajmërohet atëherë kur të tjerët bëhen më të pasur dhe të suksesshëm, do të hyjë ngadalë dhe pa e parë askush dhe, po i lamë një shteg të vogël, do t'i çelë derën antipatisë dhe mëndjemadhësisë. Dashuria për pasuri shumë lehtë mund të na hyjë në zemrat tona, në se nuk i mbahemi vërejtjes së Zotit tonë Jezu Krishtit i cili na thotë: «Rrini zgjuar e lutuni që të mos dështoni në provën e zjarrit që po vjen. Jeni me qëllime të mira, por dhe jeni njerëz të dobët» (Mateu 26.41). «Pra kush mendon që po rri drejt, të ketë mendjen që të mos rrëzohet» (1. Kor. 19.12). Vishni gjithë armët e Zotit që të mundeni t'u qëndroni dinakërive të djallit (Efes. 6.11-18).

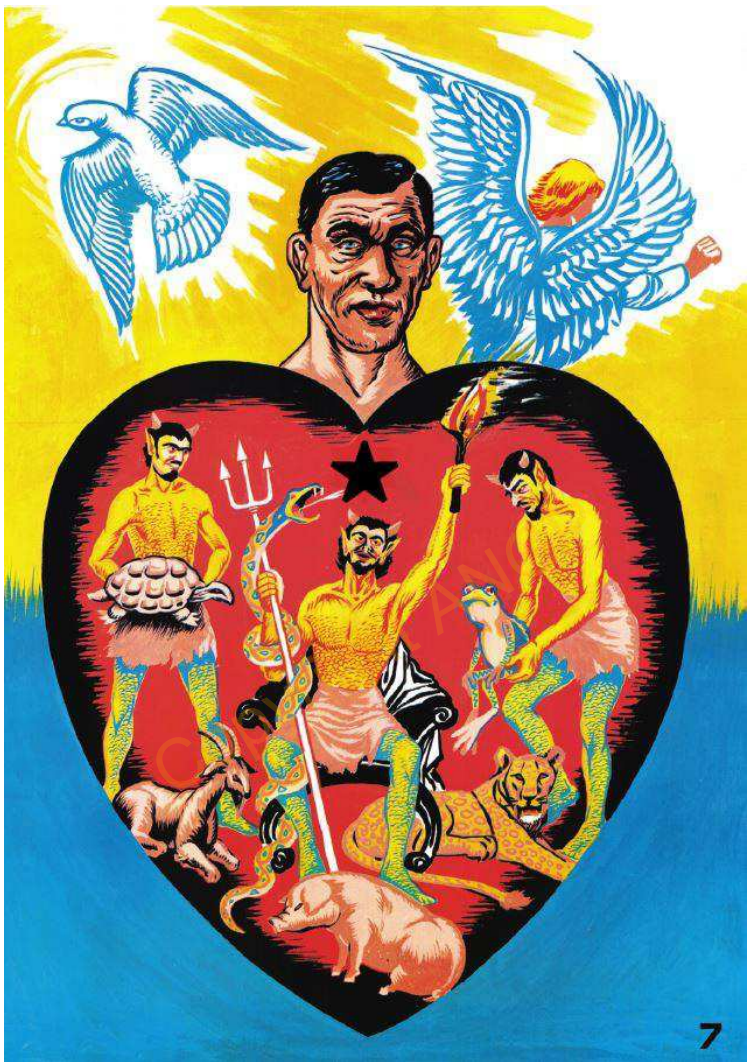
Fotografia e shtatë

Kjo foto zbulon gjendjen në të cilën gjendet zemra e një besimtari të rënë, i cili dikur ka qënë i shndritur, dhe i cili kishte kërkuar një herë dhuratën e Qiellit dhe ka qënë i mbushur me Shpirtin e Shenjtë, ndërsa më vonë ka filluar të bjerë poshtë. Kjo fotografi gjithashtu na tregon dhe gjendjen e zemrës së atij njeriu kur nuk ka qënë i penduar, megjithëse i është treguar e vërteta e Ungjillit, «Lajmi i mirë».

Njeriu i cili e shtang zemrën e vet, kur Zoti i del përpara, do të shkojë keq e më keq dhe përpjekjet e tij për t'u ndrequr do të jenë të kota.

Jezusi e paraqet këtë gjendje zemre me këto fjale: «Kur del një shpirt i keq nga një njeri, shkon nëpër vende të shkreta, duke kërkuar një vend ku mund të pushojë. Në qoftë se nuk mund ta gjejë, thotë me vete: Do të kthehem në shtëpinë time nga e cila dola. Prandaj kthehet dhe e gjen shtëpinë të pastruar dhe të rregulluar. Pastaj shkon e merr me vete dhe shtatë shpirta të tjerë më të këqinj se veten, e hyjnë e banojnë atje. Kështu gjendja e fundit e këtij njeriu bëhet më e keqe se sa e para» (Luka 11.24-26). Dhe me të ngjau, ajo që thuhet: «Qeni u kthye në të vjellat e tij dhe dosa e larë është kthyer në llucë të zhgryhet» (2. Pjetri 2.22).

Këto vargje të testamentit të vjetër na paraqesin gjendjen e zemrës së rënë ose zemrës së papenduar. Mëkati me fuqinë e tij të gënjeshtres, përsëri ka ardhur të zërë vend në këtë zemër dhe për ta sunduar atë. Dhe vetë fytyra deri diku zbulon gjendjen e zemrës. Sepse Shpirti i Shenjtë dhe mëkati nuk mund të rrinë bashkë. Është e pamundur që zemra të jetë njëherësh, dhe vepra e Zotit dhe shpella e Satanait. Engjëlli që simbolizon lajmëtarin e Fjalës së Zotit, largohet edhe ai me trishtim, por megjithatë shikon prapa duke besuar që ai apo ajo do të mundohen përsëri të pendohen siç është dhe historia e birit të humbur dhe të penduar (Luka 15.16-18). «Ai kishte kaq shumë uri sa që do të ishte i kënaqur dhe me ushqimin e derrave: por edhe këtë ushqim ia ndalonin. Mbas erdhi në vete tha: Edhe shërbëtorët e atit tim

7. Zemra e ngurtësuar që është kthyer prapa.

hanë dhe buka u tepron, ndërsa unë po vdes nga uria!
Do të shkoj tek im atë e do t'i them: O atë, unë jam fajtor para teje dhe para Zotit; nuk meritoj më të quhem biri yt!...
I Ati duke e parë birin e tij të penduar e pranoi dhe e fali».

Por në zemrën e njeriut të kësaj fotoje nuk shikojmë asnjë shenjë pendimi, asnjë lutje Zotit, as edhe një lutje në këmbët e Jezusit për ta falur. Ndërgjegja e tij sikur të jetë e djegur me hekurin e skuqur. Ai i ka veshët, por nuk ndien zërin e Jezusit. I ka sytë, por nuk shikon humnerën e skëterrës që vjen poshtë këmbëve të tij. Atij nuk i vjen më turp që gjithmonë gjendet në mëkatin e vet. Satanai, ka ardhur të sundojë në zemrën e tij dhe ulet si mbret në karrigen e tij. Dhe mbas gjithë këtyre është e mundshme që ai të lavdërohet me rregullin e jashtëm dhe me nderimin e mbajtur fetar, gjë që i ngjan varrit të zbardhur me gëlqere, që nga jashtë duket bukur, por brënda janë eshtra të vdekurish me gjithfarë ndyrësie (Mateu 23.27).

I Ati i gënjeshtrove në këtë rast, merr vendin e Shpirtit të Shenjtë. Çdo kafshë dhe çdo mëkat janë të shoqëruar me demon të posaçëm dhe me një shpirt të ndyrë, e tani marrin zemrën e tij. Dhe në se ai vetë dëshiron që të lirohet prej munduesve të këqinj, ata e mbajnë të lidhur. «Kush shkel ligjin e Moisiut, dënohet pa mëshirë me vdekje sipas deponimeve të dy a të tre dëshmitarëve». Mundim akoma më të keq, do të heqë ai që ka shkelur në këmbë Birin e Zotit dhe e ka konsideruar si profan «gjakun e Krishtit» me të cilin u shenjtërua, dhe ka ofenduar Shpirtin e Shenjtë (Ebr. 10.28-29; 2. Pjet. 1.1-14). Në se i përgjigjet kjo fotografi gjendjes së zemrës sate, lexues i dashur, atëherë lutju Zotit pa e shtyrë, lutju nga brëndësia e zemrës sate. Sepse Ai është «në gjendje të të shpëtojë gjithmonë». Ai do dhe është i kënaqur të t'i fali të gjitha mëkatet, në se ti i shkon me frymën e pendimit të sinqertë. Ai mundet të lidhë djallin (Satanain) dhe tërë ushtrinë e tij të territ dhe t'i largojë nga zemra jote, - vetëm në se je i gatshëm që Ai të bëjë këtë. Shko dhe ti, ashtu siç i ka shkuar një lebroz Jezusit dhe i ka

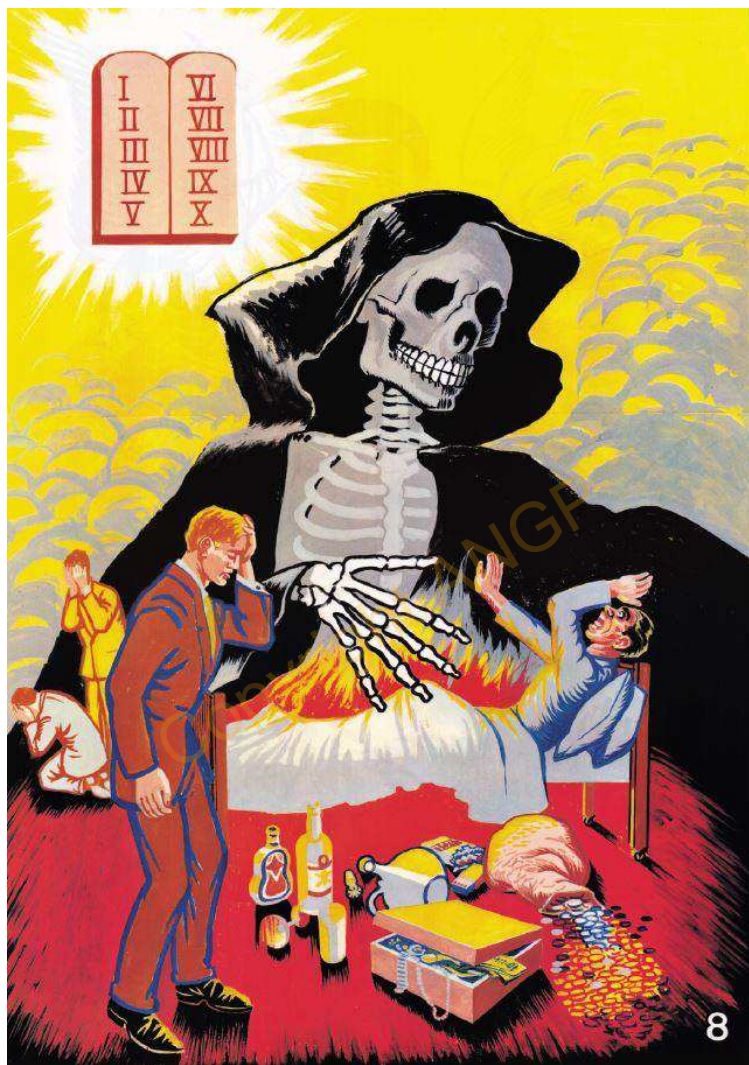
thënë: «Po të duash, mund të më shërosh!» dhe Jezusi pati mëshirë dhe tha: «Dua! Shërohu!» (Mark. 1.10-41). Por në qoftë se vazhdon me ngurimin e zemrës sate dhe më vonë përqafton errësirën dhe jo dritën, aty nuk ka shpresë, nuk ka dritë, sepse vetë zgjodhët vdekjen në vend të Jetës, «sepse pagesa e mëkatit është vdekja» (Rom. 6.23).

Fotografia e tetë

Këtu shikojmë vdekjen që i afrohet të prapambeturit dhe mëkatarit, të cilët gjithmonë e kanë shtyrë pendimin e tyre për të nesërmen. Ndërsa trupat e tyre janë në gjëndje të rënduar nga shumë sëmundje, shpirti i tyre është plot tmerr për vdekjen që u ka arritur te koka. Embëlsia e mëkateve tani është shuar e tani duhet të shikojë në sy të vërtetën e rrezikshme. Tani mundimet e rënda të ferrit po e shtien në dorë. Edhe në qoftë se tani do të dëshironte të lutej nuk mund të bjerë më në kontakt me Zotin, dashurinë e të cilit e ka lëshuar shumë larg.

Miqtë e tij të mëparshëm frikësohen, të rinjtë afër shtratit të tij dhe fjalët e tyre të zbrazëta nuk e ndihmojnë me. Pasuria e tij e fituar, sigurisht në mënyrë të pandershme nuk mund t'ia zgjasë jetën, as t'i shpëtojë shpirtin, e as t'ia lehtësojë mundimet shpirtërore të vdekjes. Mundohet të bëjë të pamundurën, që të gjejë Zotin, por djalli nuk i jep asnjë rast. I duket që të gjitha ato, për të cilat ka jetuar dhe i ka përqaftuar, tani e përqeshin dhe asnjëri nuk mund ta ndihmojë, deri sa ka dëbuar dashurinë e Zotit dhe ka rënë nën gjykimin e gjyqit. Sa e tmerrshme do të jetë për atë që do të bjerë në duart e Zotit të gjallë, që vepron! (Hebr. 10.31).

Kishte shpresuar që një ditë do të ishte në rregull me Zotin, ndoshta në shtratin e vdekjes, por tani e shikon që është vonë. Me mijëra e mijëra vdesin papritmas pa pasur kohën që të kërkojnë Zotin. Është e rëndësishme që ta kërkonin Zotin kur mundeni ta gjeni. Në vend që të dëgjojnë fjalët shpëtuese të Zotit, mëkatarit që po vdes, i cili ka dëbuar hirin dhe dashurinë e Zotit

8. Vdekja e mëkatarit.

gjatë jetës së tij, tani duhet të dëgjojë zërin e Gjykatësit të tij, Shpëtimtarit, të cilin e ka larguar, kur i flet: «Ikni prej meje të mallkuar, në zjarr të përjetshëm, të përgatitur për djallin e për engjëjt e tij!» (Mateu 25.41). «Eshtë vendosur që njerëzit të vdesin vetëm një herë, dhe pas kësaj vjen dita e gjyqit» (Her. 9.27).

Fotografia e nëntë

Kjo fotografi na paraqet të krishterin, i cili duron dhe fiton kundër të këqijave dhe tundimeve. I tunduar nga të gjitha anët, përsëri qëndron deri në fund, duke dalë më tepër se fitues me ndihmën e Jezu Krishtit. Jo vetëm që u lëshua në garën kristiane, por edhe jeton në të, duke vepruar durueshëm, pa shikuar majtas e djathtas, por vetëm drejt në «Jezus, prijës i përsosur i besimit» (Hebr. 12.1-2).

Satanai e rrethon atë zemër me gjithë ushtrinë e vet dhe mundohet që këtë krijesë të Zotit ta mashtrojë. Mburra, lakmia ndaj të hollave, demoni i imoralitetit dhe mëkatet e tjera, janë paraqitur gjithashtu në këtë foto. Në vend të leopardit, tani, shikojmë gomarin, sepse shpeshherë mëkati, në mënyra të ndryshme dhe forma të ndryshme, na afrohet dhe fshihet nën maska dhe emra të ndryshëm.

Por i krishteri i zgjuar e zbulon mëkatin edhe atëherë kur vjen me maskë fetare ose si engjëll i dritës, sepse Fjala e Zotit dhe Shpirti i Shenjtë e çojnë te e vërteta.

Në foto shihet një njeri, i cili me gotë të mbushur me verë, kërcen (luan) rreth të krishterit dhe mundohet ta mashtrojë me kënaqësitat e kësaj bote.

Por edhe kjo nuk ndikon në një të krishterë të shenjtëruar, i cili nëpërmjet Krishtit, për mëkatin është me të vërtetë i pajetë. Përsëri një njeri tjetër, ther me thikë zemrën besnike. Sharjet e mashtrimet, sulmet që vijnë nga ana e armiqve të Zotit, e shpesh herë dhe nga ata të ashtuquajtur besimtarë, gjithmonë janë thika në zemrën e të krishterëve.

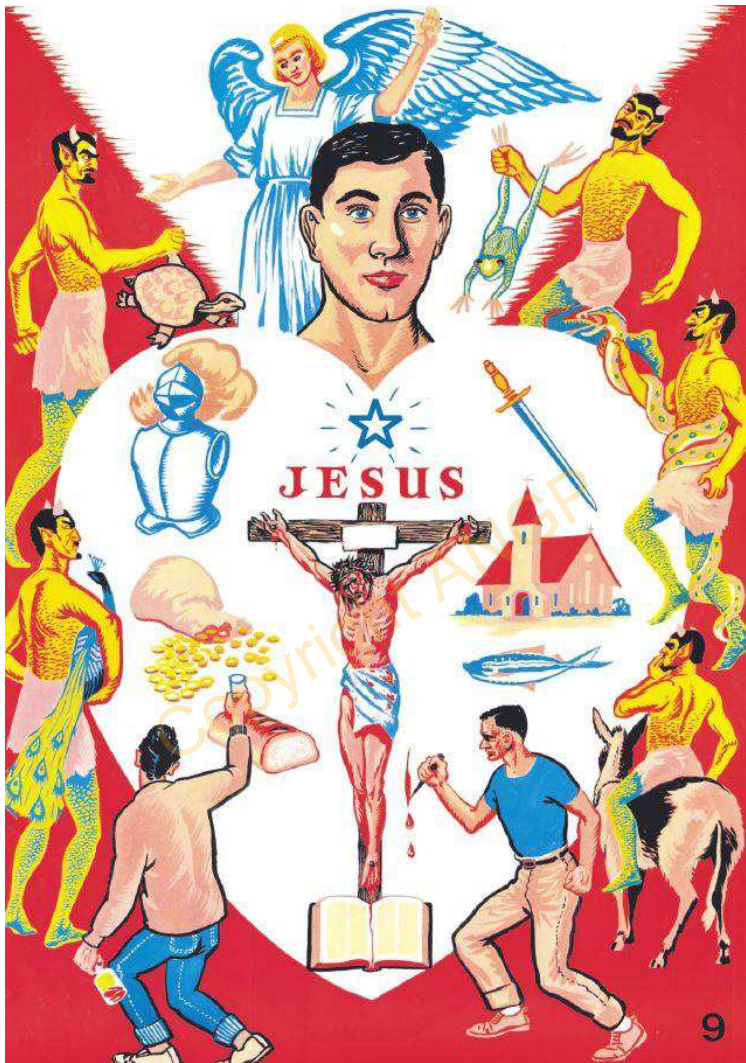
Ai kujton fjalët e Jezusit: «Lum ju kur njerëzit ju shajnë dhe ju përndjekin duke thënë gjithfarë të zezash kundër jush pa të drejtë, sepse më takoni mua. Gezohuni dhe ngazëllohuni se Zoti do t'ju japë shpërblim të madh»... (Mateu 5.11-12).

Mëkati, trupi, domethënë «yni» ynë, vazhdimisht bëjnë sa mundin për ta shkëputur besimtarin nga Dashuria e Zotit. Por ne mund të themi bashkë me Apostullin me gëzim dhe besim të plotë: «Kush mund të na ndajë nga Dashuria e Jezusit? Mos vallë vuajtja, vështirësitë, persekutimet, uria, lakuriqësia, rreziku a shpata.... Jo, në të gjitha këto ne triumfojmë me ndihmën e Atij, që na ka dashur» (Rom. 8.35-37). I përgatitur me të gjitha armët, ai është në gjëndje të mbahet në ditë të keqe dhe të përballojë çdo provë me anë të Jezu Krishtit.

Ylli i ndërgjegjes së tij është i pastër dhe i shkëlqyer. Zemra e tij është plot besim dhe është mbushur me Frymën e Shenjtë. Engjëlli, simbol i Fjalës, i kujton premtimet e çmuara atyre, të cilët fitojnë dhe mbahen deri në fund. «Atij që do të fitojë do t'i jap të drejtën të hajë nga pema e jetës e që është në kopshtin e Zotit». «Kush korr fitoren atë nuk do ta dëmtojë vdekja e dytë». «Atij që do të fitojë do t'i jap të hajë nga mana e fshehur. Do t'i jap gjithashtu, një gur të bardhë dhe mbi këtë gur do të jetë shkruar një emër i ri që askush nuk e njeh, përveç atij që e merr».

«Kush vepron gjer në fund sipas vullnetin tim, atij do t'i jap pushtet mbi kombet, të njejtin pushtet që mora dhe Unë nga Ati im».

«Kush korr fitoren do të jetë i veshur me një petk të bardhë të tillë. Nuk do ta fshij emrin e tij nga libri i jetës. Do të dëshmoj botërisht para Atit tim dhe para engjëjve të tij se mua më takon». «Kush korr fitoren, do ta bëj shtyllë në tempullin e Zotit dhe ai do të mbetet gjithmonë atje».

9. Zemra pushtuese.

«Kush korr fitoren, atij do t'i jap të drejtën të rrijë me mua në fronin tim, siç e korra unë fitoren dhe tani jam ulur bashkë me Atin tim në fronin e tij» (Apokal. 2.7,11,17,26; dhe 3.5,12,21).

Thesi i hapur me të holla tregon që jo vetëm zemra e tij, por edhe të hollat e tij i janë kushtuar Zotit. Në vend që të ruajë pasurinë e vet ai ndihmon të varfërit, i jep të gjitha për lavdinë e Zotit. Buka dhe peshku-paraqesin njeriun që ka jetuar me një jetë të pastër dhe mesatare. Nuk është shkatërruar me pije helmuese ose ushqimin e gjakut dhe nuk e ka prishur me ndonjë ushqim të ndyrë. Nuk i prish kot me kot paratë e veta, as që shkatërron trupin e vet (i cili është vepra e Zotit), me pije, me pirjen e duhanit apo te drogës, por ushqehet gjithmonë me ushqim të mirë dhe të paster. Me rregull dhe nderim ndjek mbledhjet kishtare në çdo kohë e çdo rrethanë. Ai dëshiron të lutet-ngado që të shkojë, në shtëpi të lutjes, o në rrethin e familjes së tij, o në dhomën e veçuar, sepse e di që i krishteri nuk mundet të qëndrojë pa lidhje të përhershme me Zotin.

Libri i hapur është Bibla, të cilën ai e lexon për ditë duke gjetur në të urti dhe forcë, jetë dhe dritë. Ajo është bërë udhërrëfyese për rrugën e tij dhe shpatë për të luftuar armikun. Libri i Shenjtë është buka e përditshme e shpirtit të tij, uji i jetës që i shuan etjen, uji me të cilin lahet dhe pasqyra në të cilën shihet. Ai do të mbajë kryqin mbi shpatullat e tij, sepse e di që pa kryq nuk ka pushtet. Duke e ditur që është ngritur me Krishtin në lartësinë e jetës, kërkon ato gjëra të cilat ndodhen lart, gjëra të përjetshme të papara ndonjeherë akoma. Është i gatshëm të takohet me Zotin dhe është si pema që gjendet afër ujit, bën plot fruta. Nuk e njeh frikën e vdekjes, sepse dashurinë e Zotit, të cilën e ka marrë prej Frymës së Shenjtë e ka mbushur zemrën e tij.

Fotografia e dhjetë

Jezusi ka thënë: «Unë jam Ai që do t'i ngjallë njerëzit për t'u dhënë jetën e përjetshme. E kushdo që më beson në këtë jetë, nuk do të vdesë kurrë» (Gjoni 11.25-26).

«Të gjithë ata që e degjojnë fjalën time dhe i besojnë Atij që më dërgoi, do të jetojnë përgjithmonë. Ata nuk do të dënohen. Tashmë kanë kaluar nga vdekja (shpirtërore) në jetën e përhjetshme» (Gjoni 5.24).

«Vdekja e një kristiani nuk paraqet as frikën e as dhimbjen. Vdekja është asgjësuar! Fitorja është e plotë! O vdekje, ku është fitorja jote? Ku është o vdekje pushteti yt? Le të falenderojmë Zotin që na jep fitoren me anën e Jezu Krishtit, Zotit tonë!» (1. Kor. 15.54-57).

Ai i cili ka ecur dhe jetuar me Jezusin, nuk i trembet vdekjes. Kur koha e nisjes së tij afrohet, ai me gëzim do të niset, siç shkruan dhe apostulli Pal: «Kam dëshirë të vdes e të jem me Krishtin, sepse kështu është shumë më mirë» (Filip. 1.23).

I krishteri dëshiron që të shikojë fytyrën e Jezusit, fytyrën e Atij, i cili ka vdekur për të në Kryq. Dhe Shpirti i Shenjtë i kujton fjalët e Jezusit: «Le të mos frikësohet zemra juaj! Besoni te Zoti dhe tek unë. Shumë shtëpi janë në Atin tim... do të vijë persëri dhe to t'ju marrë pranë vetes sime, që të jeni dhe ju atje ku jam unë» (Gjoni 14.1-4).

«... Gjërat që s'i ka parë syri dhe që s'i kanë dëgjuar veshët dhe që nuk kanë arritur në zemrën e njeriut, janë ato që ka përgatitur Zoti për ata që e duan» (1. Kor. 2.9). Nuk ka gjuhë të pershtatshme në botë, me të cilën njeriu do të mund të pershkruajë lumturinë e vendeve qiellore, të përgatitura për ata që në tokë ecin me hapat e Zotit tonë Jezu Krishtit. Në vend të skeletit të tmerrshëm (vdekjes) në këtë fotografi të fundit shihet Engjëlli ose lajmëtari i Zotit. Ai pret të çojë te Zoti shpirtin e vertetë. Fryma dhe shpirti ndahen nga lidhja e këtij trupi të vdekur dhe fluturojnë nëpërmjet derës së hapur të qiellit në krahun e Atij, të cilin shpirti i tij e ka përqafuar, për të cilin ka jetuar dhe ka vdekur në tokë. Në praninë e Zotit e pret mirëseardhja e gëzueshme, ku Zoti dhe Mësuesi i tij përshëndet me këto fjalë pritëse: «Të lumtë, ti je njeri i mirë dhe besnik!... Hyrë në gëzimet e zotit tënd!» (Mateu 25.21).

10. Futu në lavdinë e Zotit tënd.

«E çmueshme është në sytë e Zotit vdekja e të drejtëve të tij» (Psalmi 116.15).

«Kështu – tha Shpirti i Zotit – ata do të pushojnë nga mundimet e tyre dhe do të gëzohen, sepse i percjellin veprat e tyre (që deshmojnë për ta)» (Apokal. 14.13).

Këshilla e fundit

Lexues i dashur, le të të ndihmojë Zoti që t'i dorëzosh zemrën tënde Atij i cilit të uth, sepse ai të thërret tani duke të folur: «Djali (vajza) im, jepma zemrën tënde» (Prov. 23.26).

Dorëzoja zemrën tënde të lodhur e të penduar, kurse Ai do të të japë ty zemrën e re e në të Shpirtin e ri. Mos lejo të gënjejsh prej zemrës sate të rrejtur, për të plotësuar dëshirat e saj, sepse: «Kush i beson zemrës së vet, është i paditur, dhe kush shkon në dije të vërtetë do të shpërblehet» (Prov. 28.26). Lëri mëkatet e tua dhe mbaje të drejtën, «sepse pagesa e mëkatit është vdekja; por mëshira e Zotit është jeta e përjetshme me anë të Jezu Krishtit» (Rom. 6.23).

Dhe ju të cilët ia keni dorëzuar zemrën Jezu Krishtit «t'u përmbaheni fort fjalëve të shendosha, me besë e dashuri, e cila është tek Jezu Krishti (2. Tim. 11.13). Për të njejtin shkak Pali në (2. Tim. 1.12) thotë: «Nuk tërhiqem nga kjo, sepse e di se kujt i besova. Jam i bindur se Ai mund të ruajë të sigurt deri në ditën e gjyqit atë që mua më besoi». Lartësoni veten tuaj mbi besimin tuaj të shenjtë, faluni dhe qendroni në Dashurinë e Zotit, duke shikuar nga Jezusi, i cili është Rruga e Vërtetë dhe Jeta, Ai shpejt ka për të ardhur për të marrë të tija, «Mbret mbi mbretërit, Zot mbi zotët».

«Zoti ka fuqi t'ju ruajë nga dështimi dhe t'ju çojë atje ku do të shihni pa të meta dhe plot gëzim madhështinë e tij. Ai, i vetmi Zot, na shpëton ne me anë të Jezusit, Zotit tonë. Atij i qoftë madhështi, madhëri, fuqi dhe pushtet, tani dhe përgjithmonë!» (Juda 24.25). AMEN.

A SPECIAL WORD FROM ANGP
UN MONDE SPÉCIAL DE L'ANGP
UMA PALAVRA ESPECIAL DA ANGP

This booklet "The Heart of Man" is available in over 538 languages and dialects spoken throughout the world (Africa, Asia, The Far East, South America, Europe, etc.) Our Heart Book is now also available on cell phones, tablets, etc from www.angp-hb.co.za or as an APP "Heart of Man" on Android phones.

Le livre du "Coeur de l'homme" peut être obtenu en plus de 538 langues et dialectes parlés dans le monde entier, à savoir: Afrique, Amérique, Asie, Extrême Orient, Europe. Notre Livre du Coeur est maintenant aussi disponible sur votre Téléphone cellulaire, plaques, etc. de www.angp-hb.co.za ou comme une Application "Heart of Man" sur téléphones Android.

Este livro "O Coracao do Homem" é obtido em mais de 538 linguas e dialectos falados em todo o mundo, a saber: (Africa, Asia, America do Sul, Extremo Oriente, Europa, etc). O nosso Livro O Coração do Homem também está agora disponível em telefone celular, tablets, etc. de www.angp-hb.co.za ou como um aplicativo "Heart of Man" nos telefones celulares Android.

The 10 heart pictures contained in this booklet are also available in the form of large coloured picture charts (86 x 61cm) bound together in a set of 10 pictures. These "Heart Charts" can be obtained with European or African features and are particularly suitable to be used in conjunction with the Heart Book for class-teaching, open air evangelization etc. Kindly contact us to ascertain the latest subsidized price of this chart.

Les 10 images du coeur qui figurent dans ce livre peuvent être obtenues en tableaux de couleur, format 86 x 61 cm, avec des physionomies européennes ou africaines. Ils peuvent être utilisés en même temps que le livre du coeur pour des classes bibliques, a

l'ecole du dimanche ou lors de reunions de plein air. Soyez aimable de nous contacter pour assurer les derniers prix en cours du tableau.

As 10 imagens do coracao, contidas neste livro podem ser obtidas num conjunto de 10 imagens em colorido no tamanho de (86 x 61 cm). Estes "Cartazes do Coracao podem ser obtidos com caracterfsticas Europeias e Africanas e podem ser usados em conjuncao com o mesmo livro em classes de ensino biblico, evangelizacao ou ao ar livre. Agradecemos que nos contacta- se para confirmacao do ultimo preco dos cartazes.

Kindly write to us if you are able to assist us with further translations of our free Gospel literature, informing us of the language into which you could translate this Gospel literature. Your assistance would be appreciated.

If you have found salvation in Christ, or have been otherwise blessed through our Gospel literature, please let us know. We would like to thank God with you, and remember you further in our prayers.

Nous vous invitons a nous contacter pour faire des arrangements concernant de nouvelles traductions de notre litterature, nous informant de la langue dans laquelle vous pouvez traduire cette litterature evangelique. Votre aide sera beaucoup appreciee.

Si vous avez trouve le salut en Christ ou si vous avez ete beni par notre litterature, nous vous prions de nous le faire savoir. Nous aimerions remercier Dieu avec vous et prier pour vous.

Nos vos convidamos a nos contactar, afim de fazer qualquer arranjo concernente a novas traducoes de nossa literatura em outras lnguas. Vossa assistencia sera muito apreciavel.

Se tem encontrado a salvacao em Cristo, ou se tem sido abençoado por intermedio da nossa literatura evangelica, faca o favor de nos

informar. Pois nos gostaríamos de agradecer a Deus juntamente convosco, e lembra-lo sempre em nossas oracoes.

For free Gospel literature, books and tracts in over 538 languages, write to:

Pour obtenir gratuitement de la litterature evangelique, des livres et des traites en plus de 538 langues, ecrivez a:

Para obter gratufamente a literatura evangelica, livros e folhetos em mais de 538 lnguas diferentes escreva para:

E-MAIL: info@angp-hb.co.za
info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191

PRETORIA

0001

R.S.A.

A Gospel Literature Mission financed by donations
Une Mission de litterature evangelique financee de dons
Missao de literatura Evangelica financiada por donativos

(Reg. No. 1961/001798/08)